

LETANIA DE GALICIA

CAUREL
VRAO
1968

GALICIA DIGO EU UN DI
GALICIA decimos todos
hast-os que calan din
e saben

GALICIA
GALICIA
GALICIA
sabemos

GALICIA da door
GALICIA da tristura
GALICIA do silencio
GALICIA da fame
GALICIA vendada
GALICIA tapeada
GALICIA atrelada

chora   *à forza*
triste   *à forza*
calada   *à forza*
emigrante   *à forza*
cega   *à forza*
xorda   *à forza*
queda   *à forza*

libre pra servir
libre pra non ser
libre pra morrer
libre pra fuxir

libre pra servir
libre pra non ser
libre pra morrer
libre pra fuxir

GALICIA labrega
GALICIA mariñeira
GALICIA obreira

GALICIA nosa
GALICIA nosa
GALICIA nosa

GALICIA irmandiña
GALICIA viva *inda*

recóllote da terra
recóllote do puebo
recóllote da HISTORIA

estás muy fonda
estás nil toda
estás borrosa

recóllote i érgote no verbo enteiro
no verbo verdadeiro que fala o puebo
recóllote pros novos que vein con forza
pros que inda non marcou a malla d-argola
pros que saben que ti podes ser outra cousa
pros que saben qu-o home pode ser outra cousa

sabemos que ti podes ser outra cousa
sabemos qu-o home pode ser outra cousa

(A parte en cursiva diráa o coro)

A *Letanía de Galicia* publicouse por primeira vez en 1972, no número 3, páxina 63 da revista *Fronte e Cocote*, da Escola de Enxeñeiros Técnicos Agrícolas de Lugo.

O director da publicación era o enxeñeiro agrónomo e profesor Odón Luís Abad Flores; o subdirector, o veterinario e profesor Leoncio Cadórniga Carro e o xefe de redacción o alumno Adolfo de Abel Vilela. A *Letanía* foi prohibida en tres ocasións pola censura, nunha delas aparecía na cuberta dun disco. Foi o colaborador da revista Xesús Alonso Montero, que era veciño de Abad Flores, o que propuxo a publicación.

Decidiuse facer unha orla onde se reproducían debuxos de Castelao tomados do *Álbum Nós*, que fotografou o que era alumno Miguel Ángel Montero Vaz, dun exemplar que tiña na súa casa Abad Flores. Debuxou a orla por encargo de Adolfo de Abel o pintor Luís Gómez Pacios. A impresión fixose na imprenta Bao, situada na entón rúa de Calvo Sotelo, hoxe Campo do Castelo.

Conscientes da importancia da súa saída á luz, fixéronse cincuenta separatas en cartolina para que Uxío as puidese regalar. Desconfiando que se ordenase o secuestro da publicación agachouse a maior parte da tirada da revista, pero non houbo ningún problema posiblemente porque na Delegación Provincial de Información e Turismo fixeron para Madrid unha tradución suavizada do texto e porque entre os responsables da revista había persoas de confianza do réxime.

Adolfo de Abel Vilela

17 DE MAIO DE 2010
Día das Letras Galegas
DEDICADO A
Uxío Novoneyra

«É xa hora de que señas toda patria dos teus
dos que gardaron a fala en que máis se dixo adeus
e señas dona de ti e señora de falar
señora de decidir e dona de se negar.»

Uxío Novoneyra

DEPUTACIÓN DE LUGO
VICEPRESIDENCIA PRIMEIRA

Cultura